

UZASADNIENIE

Formularz UK1	Sygnatura akt	IV K 138/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	A. K.	1. Został uznany za winnego tego, że w dniu 19 marca 2020 roku w Z. i Ł., będąc osobą zakażoną wirusem S.-C.-2 i wykazującą objawy choroby (...) wywołanej tym wirusem, a także mając wiedzę o podejrzeniu zakażenia tą chorobą, sprowadził	

		<p>niebezpieczeństwo dla życia i zdrowia wielu osób powodując zagrożenie epidemiologiczne i szerzenie się choroby zakaźnej wywołanej wirusem S.-C.-2 w ten sposób, iż samowolnie oddalił się z Wojewódzkiego Szpitala (...) w Z., gdzie był poddany hospitalizacji w warunkach izolacji w związku z podejrzeniem zarażenia S.-C.-2, a następnie poruszał się w przestrzeni publicznej, w tym w środkach komunikacji miejskiej bez odpowiednich środków ochronnych zapobiegających transmisji patogenu na inne osoby, to jest o czynu z art. 165 § 1 punkt 1 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	dowód	Numer karty	
<p>1. W dniu 17 marca 2020 roku A. K. wracał z Niemiec do swojego miejsca zamieszkania w Ł.. Początkowo przemieszczał się autokarem firmy (...) z miejscowości M. do W.. Granicę państwa przekroczył w miejscowości S.. Wszyscy pasażerowie przemieszczający się tym autokarem zostali objęci 14 dniową kwarantanną, w związku z przekroczeniem granicy. Oskarżony podpisał dokumentację z</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego Pismo straży granicznej Karta informacyjna (...) Szpitala Wojewódzkiego w S.</p>	<p>65-66, 258 k.118a</p>	

<p>tym związaną, w tym kartę lokalizacyjną, w której wskazał miejsce odbywania kwarantanny na terenie Polski. Karta ta została przekazana w formie papierowej Wojewodzie (...).</p> <p>W miejscowości W. A. K. przesiadł się do autobusu relacji W. - W., który jechał przez Ł..</p>			
<p>2. Gdy autobus znajdował się na wysokości miejscowości Z., A. K. dostał ataku drgawek toniczno klonicznych, które trwały około 3 minut. Następnie stracił przytomność na okres około 10 minut.</p> <p>Po wystąpieniu u A. K. drgawek, jeden z pasażerów wezwał pogotowie ratunkowe. W czasie udzielania pomocy przez ratowników temperatura ciała A. K. wynosiła 37,4 stopnie celsjusza. Był splątany. Kontakt z nim był utrudniony. Z uwagi na atak drgawek oraz obrażenia głowy i twarzy, które wykazywały cechy obrażeń wcześniejszych, kilkudniowych, ratownicy podjęli decyzję o przewiezieniu A. K. do Szpitala Wojewódzkiego w S..</p>	<p>Karta medycznych czynności ratunkowych</p>	<p>k.118a</p>	
<p>3. 17 marca 2020 roku o godzinie 20:51 A. K. został przekazany przez ratowników do (...) Szpitala Wojewódzkiego w S.. Przyjął go lekarz</p>	<p>Dokumentacja medyczna</p>	<p>k.118a</p>	

<p>W. P.. Odebrał on od A. K. wywiad oraz przeprowadził wstępne badania. Tuż po przyjęciu A. K. miał temperaturę ciała w wysokości 38 stopni celsjusza oraz kaszel. Decyzją W. P., skonsultowaną z dyżurnym lekarzem zakaźnikiem dr D., A. K. został umieszczony w izolatce. Zespół obsługujący oskarżonego ubrany był w odzież ochronną. Po wykonaniu badań A. K. został przyjęty do szpitala z rozpoznaniem zakażenia koronawirusowego oraz padaczki. A. K. wyraził zgodę na hospitalizację. W dniu 18 marca 2020 roku, decyzją Lekarza Województwa A. K. został przewieziony do Szpitala Wojewódzkiego w Z.. O godzinie 12:30 A. K. opuścił Szpital Wojewódzki w S. i specjalną karetką został przewieziony do Z..</p>			
<p>4. 18 marca 2020 roku o godzinie 15:06 A. K. został przywieziony na izbę przyjęć Wojewódzkiego Szpitala w Z.. Szpital ten był wówczas wyznaczonym szpitalem jednoimiennym. Przyjęciem A. K. do tego Szpitala zajmowała się neurolog A. P.. Po przeprowadzeniu wywiadu i badań fizykalnych poinformowała ona A. K. o podejrzeniu</p>	<p>Dokumentacja medyczna Zeznania A. P.</p>	<p>k.138 261v - 263</p>	

<p>zakażenia koronawirusem oraz neurologicznych przyczynach przyjęcia do szpitala. Pobrała od A. K. wymaz z nosogardła oraz pouczyła o zakazie kontaktów z innymi osobami oraz nakazie izolacji.</p>			
<p>5. Po przeprowadzeniu badań w izbie przyjęć A. K. został umieszczony na korytarzu byłego oddziału kardiologicznego szpitala w Z.. Umieszczenie takie wynikało z faktu, że ta część oddziału była przystosowana do przyjęcia pacjentów zakażonych wirusem S.-C.-2 i była monitorowana kamerą. 19 marca 2020 roku około godziny 13:00 lekarz dyżurny – A. Z. (1), wraz z dyżurującą pielęgniarką, przeprowadzili obchód oddziału. Weszli na teren oddziału w ubraniu ochronnym. A. Z. (1) podjął rozmowę z A. K.. Pytał go o aktualne samopoczucie. A. K. oceniał swój stan jako dobry. Oskarżony dopytywał A. Z. (1) kiedy będzie mógł opuścić szpital. A. Z. (1) poinformował go, że aktualnie nie może opuścić szpitala, bo nie ma jeszcze wyników badań. Poinformował go także, że wyniki te pojawią się po południu lub wieczorem oraz, jeśli będą negatywne, to będzie mógł opuścić szpital. Po tym A. Z.</p>	<p>Zeznania A. Z. (1) Zeznania O. T. Zawiadomienie o zaginięciu osoby</p>	<p>47v-48, 204v-205 54, 237-238 7-9</p>	

(1) wraz z towarzyszącą mu pielęgniarką, opuścili oddział. Zamknęli drzwi od zewnątrz. W taki sposób zabezpieczano się przed opuszczeniem oddziału przez pacjentów, albowiem drzwi tych nie można było otworzyć z wnętrza oddziału. Po powrocie na część, tak zwaną „czystą” oddziału i przebraniu się, A. Z. (2) wraz z O. T., obserwowali ekran monitoringu. Około godziny 14:15 zauważyli, iż A. K. nie znajduje się na swoim łóżku. Początkowo myśleli, iż udał się do łazienki, ale po dłuższym czasie, gdy nie powrócił na swoje miejsce, postanowili sprawdzić gdzie się znajduje. A. Z. (1) ponownie przebrał się w kombinezon ochronny i ponownie wszedł na oddział. Po obejrzeniu wszystkich jego części stwierdził, iż nigdzie nie ma tam A. K.. Zauważył otwarte okno przez które A. K. mógł się oddalić. W tym czasie O. T. i inni pracownicy poszukiwali A. K. w innych częściach szpitala oraz na zewnątrz budynku. Poszukiwania te były bezskuteczne. Z uwagi na powyższe O. T. złożyła w Komendzie Powiatowej Policji w Z. zawiadomienie o zaginięciu A. K..

6. Po obchodzie przeprowadzonym przez A. Z. (1) A. K. postanowił opuścić szpital. Ponieważ nie mógł wyjść

Wyjaśnienia A. K.

Zeznania A. M.

Protokół zatrzymania

65 – 66

42v-44

14 - 15

przez drzwi, które były zamknięte, wyszedł przez okno. Z. na daszek znajdujący się pod oknem, a następnie na ziemię. Z terenu szpitala wyszedł przez bramę. Skierował się w stronę centrum miasta. Doszedł do przystanku autobusowego. Tam spytał przypadkowo napotkanej kobiety, który autobus jedzie do Ł.. Następnie wszedł do tego autobusu i pojechał do Ł. w okolice ulicy (...). Później udał się do mieszkania swojej siostry A. M.. Wywołał ją domofonem. Nie wpuściła go do mieszkania w obawie przed koronawirusem. Poprosił ją o pieniądze i papierosy. Przez uchylone drzwi balkonowe A. M. rzuciła A. K. paczkę papierosów i 20 złotych. Po otrzymaniu pieniędzy i papierosów A. K. udał się autobusem w kierunku ulicy (...) - do miejsca zamieszkania rodziców. Po pewnym czasie A. K. wrócił do A. M. i oświadczył jej, że u rodziców była już policja i w związku z tym udaje się do miasta. Po tej rozmowie A. K. przemieścił się do parku, gdzie z przygodnym mężczyzną spożywał piwo. Później zaś ponownie udał się na ulicę (...), gdzie o godzinie 17:55 został zatrzymany przez funkcjonariuszy policji.

7. Badania wymazów pobranych od A. K. w Szpitalu Wojewódzkim w

Wyniki badań
Opinia biegłej

33

219

<p>Z. wykazały, iż był on zarażony wirusem S.-C.-2. Badania te wykonano 20 marca 2020 roku o godzinie 12:23. Drugi pozytywny wynik na obecność wirusa S.-C.-2 A. K. uzyskał dnia 2 kwietnia 2020 roku podczas badań przeprowadzonych w jednostce penitencjarnej, w której stosowano wobec niego izolacyjny środek zapobiegawczy.</p>			
<p>8. W chwili samowolnego opuszczenia Wojewódzkiego Szpitala w Z. A. K. był zarażony wirusem S.-C.-2 i wykazywał objawy choroby (...) wywołanej tym wirusem. Choroba wywołana wirusem S.-C.-2 jest chorobą wysoce zakaźną. Osoba wykazująca objawy (...), a taką był A. K. w chwili samowolnego opuszczenia szpitala, może zarażać inne osoby kropelkowo: drogami oddechowymi, poprzez spojówki i błony śluzowe. Taki sposób zarażenia występuje w czasie bezpośredniej bliskości osoby zarażonej z innymi osobami, na przykład w czasie rozmowy, oddychania, kichania lub kaszlu w bliskości tych osób. Zараżenie może nastąpić również w wyniku kontaktu osoby zdrowej z drobkami wydzielin z dróg oddechowych wydalonymi przez osobę zarażoną,</p>	<p>Opinia biegłej medycyny sądowej</p>	<p>153 – 159, 216 - 220</p>	

<p>a następnie osadzonymi na przedmiotach na które drobinę tę zarażony wydalil lub przeniósł. Bliskim kontaktem jest kontakt z osobami podróżującymi tym samym środkiem transportu. Ponieważ A. K. podejmował kontakty werbalne z przypadkowymi osobami oraz przemieszczał się dwukrotnie środkami komunikacji publicznej, którymi podróżowały inne osoby spowodował realne zagrożenie zarażenia tychże osób wirusem S.-C.-2.</p>			
<p>9. A. K. urodził się w (...) roku, posiada obywatelstwo polskie, legitymuje się wykształceniem zawodowym w kierunku wiertacza geologicznego, jest rozwiedziony, posiada jedno pełnoletnie dziecko, nie posiada nikogo na utrzymaniu, pozostaje bez pracy, nie osiąga dochodów, posiada samochód marki M. z rocznika 2004 o wartości 12.000 złotych i mieszkanie o powierzchni 125 m2 wartości 500.000 złotych, w przeszłości był karany na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art. 284 § 1 k.k., którą aktualnie odbywa w Areszcie Śledczym w Ł., czyn z art. 291 § 2 k.k. na karę 4 miesięcy ograniczenia</p>	<p>Dane osobowe Dane o karalności Opinia z AŚ</p>	<p>202 257 211</p>	

<p>wolności oraz dwa przestępstwa z niemieckiego kodeksu karnego na kary grzywny. W warunkach izolacji penitencjarnej zachowanie oskarżonego jest przeciętne. Raz był nagrodzony za nieodpłatne wykonywanie pracy. Nie był karany dyscyplinarnie.</p> <p>W środowisku współosadzonych funkcjonuje prawidłowo, prawidłowo też odnosi się do funkcjonariuszy służby więziennej. W odniesieniu do popełnionych czynów odnosi się umiarkowanie krytycznie. Chętnie uczestniczy w zajęciach kulturalno - oświatowych, a w pracy wykazuje się dużym zaangażowaniem i wysoką jakością wykonywanej pracy.</p>			
<p>2. OCENA DOWODÓW</p>			
<p>2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1</p>	<p>dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach uznania dowodu</p>	
<p>1</p>	<p>Wyjaśnienia A. K. Pismo straży granicznej</p>	<p>Sąd za wiarygodne uznał wyjaśnienia oskarżonego w części dotyczącej czasu i sposobu powrotu z miejscowości M. do Ł. oraz faktu podpisywania dokumentacji dotyczącej poddania kwarantannie podczas przekraczania granicy. Ta część wyjaśnień oskarżonego znalazła</p>	

potwierdzenie w piśmie straży granicznej oraz dokumentacji medycznej Szpitala Wojewódzkiego w S.. Materiał ten jest zbieżny i wzajemnie uzupełniający. Dokonując ustalenia, że oskarżony podpisał dokumenty dotyczące poddania kwarantannie, sąd nie stracił z pola widzenia faktu, iż oskarżony wprost o tym w wyjaśnieniach nie wspomniał, opisując jedynie, że na granicy jakieś dokumenty podpisywał. To, że podpisy oskarżony złożył na dokumentacji dotyczącej poddania go kwarantannie, choć nie zabezpieczono w postępowaniu tej dokumentacji, sąd wywiódł po pierwsze z faktu, iż konieczność poddania kwarantannie dla osób powracających do kraju wynikała z przepisów wykonawczych wydanych na podstawie ustawy z 2 marca 2020 roku o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U. 2020 poz. 374), po drugie w czasie, w którym oskarżony przekraczał granicę innego państwa Unii Europejskiej, były to jedyne dokumenty, których wypełnienie było wymagane, po trzecie w końcu,

		<p>o poddaniu kwarantannie oskarżony osobiście wspominał w wywiadzie udzielonym lekarzowi przyjmującemu go do Szpitala Wojewódzkiego w S.. Uwzględniając powyższe sąd nie miał wątpliwości co do tego, że oskarżony o poddaniu go kwarantannie po przekroczeniu granicy wiedział oraz, że podpisał dotyczącą tego faktu dokumentację, a tym samym, że od tego momentu miał świadomość konieczności izolowania się od innych osób po dotarciu do miejsca zamieszkania.</p>	
4 i 5.		<p>Sąd za wiarygodne uznał dowód z zeznań A. P., A. Z. (1) i O. T.. Sąd nie znalazł motywów dla których świadkowie ci mieliby podawać w zeznaniach okoliczności nieprawdziwe. Ich relacje dotyczyły czynności medycznych wykonanych w ramach powierzonych im obowiązków zawodowych. W zakresie danych czysto medycznych ich czynności znajdują pełne potwierdzenie w zapisach historii choroby i pozostałej dokumentacji medycznej. A. Z. (1) i O. T. opisali w swoich zeznaniach nadto swoją reakcję na stwierdzenie nieobecności na oddziale A. K.. I w tej części ich zeznań sąd nie dopatrył się informacji</p>	

nieprawdziwych. Obydwie relacje były ze sobą w pełni zgodne, niesprzeczne i co ważne, w pełni korelowały z wyjaśnieniami oskarżonego w zakresie czasu i okoliczności opuszczenia przez niego szpitala. Znalazły także potwierdzenie w zawiadomieniu o zaginięciu osoby. Dokonując pozytywnej oceny zeznań A. Z. (1) sąd nie pominął tego, że istniały pewne różnice pomiędzy jego zeznaniami, a wyjaśnieniami A. K.. Dotyczyły one kwestii ubioru w jakim wszedł na oddział A. Z. (1) dokonując obchodu. W tej części sąd za wiarygodne uznał zeznania A. Z. (1), zaś wyjaśnieniom oskarżonego wiary odmówił. Zeznania A. Z. (1) w omawianej części są nie tylko konsekwentne i stanowcze, ale znajdują potwierdzenie w zeznaniach O. T.. Są także logiczne i zgodne z zasadami doświadczenia życiowego. Absurdalnym byłoby wchodzenie przez A. Z. (1) na oddział zakaźny, gdzie przebywał pacjent podejrzany o zakażenie groźną, nieznaną chorobą, z rażącym złamaniem reguł postępowania, to jest bez odpowiedniego stroju zabezpieczającego, bez ważnej przyczyny. Przyczyny takiej w postępowaniu nie

ustalono. Nie podał jej także oskarżony. Nadto o takim zachowaniu A. Z. (1) nie wspomina O. T..

Z uwagi na powyższe sąd uznał, że A. Z. (1) nie miał motywu do takiego postępowania jak i do nieprawidłowego zrelacjonowania omawianej okoliczności. Odmiennie rysuje się sytuacja oskarżonego. On bowiem miał motyw do niezgodnego ze stanem rzeczywistym przedstawienia zachowania lekarza wchodzącego na oddział. Kluczowym punktem obrony oskarżonego było wykazywanie, iż nie miał świadomości, że jest osobą podejrzaną o zakażenie wirusem S.-C.-2. Wejście na oddział lekarza, bez specjalnego stroju zabezpieczającego, taką linię obrony mogłoby wzmocnić. Stąd sąd uznał, że oskarżony, kierowany tym motywem, podał niezgodny ze stanem rzeczywistym ubiór A. Z. (1), w którym przeprowadził on obchód oddziału.

Dokonując pozytywnej oceny zeznań omawianych świadków sąd nie stracił z pola widzenia także faktu, iż w dokumentacji medycznej, w części sporządzanej przez A. P., nie zostały zawarte informacje o pouczeniach przekazywanych oskarżonemu, a których obowiązek przekazania

ciężył na lekarzu przyjmującym do placówki medycznej w tym, co istotne, na mocy ustawy z 2 marca 2020 roku o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19 (...). Na podstawie przepisów zawartych w tej ustawie, A. P. winna pouczyć A. K. o tym, iż jest on osobą podejrzaną o zakażenie wirusem S.-C.-2 oraz o ciążących na nim, w związku z tym podejrzeniem, obowiązkach. Pouczenia te winny znaleźć odzwierciedlenie w zapisach dokumentacji medycznej. Nie miało to miejsca. Fakt ten nie wpłynął jednakże na ocenę zeznań A. P. jako prawdziwych co do zasady. Nie wypierała się ona faktu niedokonania omawianych zapisów w dokumentacji, choć w toku zeznań zdała sobie sprawę z nieprawidłowości takiego zachowania. Po zapoznaniu się z dokumentacją przypomniała sobie i opisała informacje i pouczenia, które przekazywała oskarżonemu. Sposób i zakres pouczeń relatywizowania nie tylko do zapisów z dokumentacji medycznej, ale także do wieloletniej praktyki lekarskiej. Podkreślała, że w każdym przypadku osobę przyjmowaną na

oddział zakaźny informuje się o podejrzeniu zakażenia chorobą zakaźną, zakazie kontaktów i nakazie izolacji. W zeznaniach A. P. sąd nie dopatrył się intencjonalności i wypaczeń. Podkreślała że jej oświadczenie, iż A. K. został przez nią pouczony o podejrzeniu zakażenia S.-C.-2, wywodzi jedynie na podstawie omówionych zapisów i praktyki, a nie śladów, które pozostały w jej pamięci. Gdyby jej zeznania były nakierowane na uniknięcie ewentualnych konsekwencji błędu postępowaniu zawodowym, niewątpliwie podawałaby kategorię, że pamiętała o pouczeniu pacjenta o podejrzeniu zakażenia S.-C.-2. Fakt taki nie nastąpił. Podkreślenia w tym miejscu wymaga i to, że zeznania A. P. w zakresie pouczenia A. K. o podejrzeniu zakażenia wirusem S.-C.-2 znajdują pośrednie potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonego złożonych w toku śledztwa. Tam bowiem stwierdził, że „potem przewieźli mnie do zakaźnego, bo kontrolowali mi tego koronawirusa..” (k.71). Wcześniej również wyjaśniał, iż „podejrzewał, że chodzi o koronawirusa w tym szpitalu” (k.65).

		<p>W tym stanie rzeczy sąd uznał, iż co najmniej od chwili przyjęcia A. K. do Szpitala Wojewódzkiego w Z. miał on pełną wiedzę o tym, iż przyczyną jego przyjęcia do tej placówki było podejrzenie zakażenia wirusem S.-C.-2 oraz miał świadomość, iż z uwagi na to zakażenie musi izolować się od innych osób. Podkreślenia wymaga i to, że o konieczności hospitalizacji, do chwili uzyskania negatywnego wyniku testu, informował go również, w trakcie obchodu, A. Z. (1). Nawet jeżeli nie użył wtedy określenia „koronawirus” to, w świetle wcześniejszych pouczeń udzielonych przez A. P., oskarżony miał wiedzę, że o tego wirusa właśnie chodzi oraz, że bez uzyskania negatywnego wyniku badań nie może on placówki opuścić. To, że oskarżony miał wiedzę o zakazie opuszczenia przez niego szpitala bez zgody personelu wynika pośrednio także z jego wyjaśnień, w których stwierdził, że wyszedł przez okno, bo drzwi były zamknięte (k.65v).</p>	
6	Wyjaśnienia oskarżonego Zeznania A. M.	Za wiarygodne sąd uznał zeznania A. M. i wyjaśnienia oskarżonego, złożone w toku postępowania przygotowawczego, dotyczące fragmentu stanu faktycznego w	

		<p>zakresie okoliczności, które miały miejsce po opuszczeniu przez oskarżonego szpitala. (...) te są wzajemnie zgodne i niesprzeczne. Podkreślenia wymaga, iż odtworzenie sposobu i trasy przemieszczania się oskarżonego, od momentu opuszczenia przez niego szpitala, sąd dokonał głównie na podstawie wyjaśnień A. K.. Wyjaśnienia oskarżonego w tej części są nie tylko logiczne i zgodne z zasadami doświadczenia życiowego, ale także są konsekwentne, podobnie jak zeznania A. M.. Drobne nieścisłości i rozbieżności nie dotyczyły kwestii istotnych i nie miały znaczenia dla pozytywnej oceny omawianych dowodów w analizowanej części stanu faktycznego.</p>	
6	Protokół zatrzymania	<p>Za wiarygodny sąd uznał protokół zatrzymania osoby. Czynność ta została przeprowadzona przez odpowiednio przeszkolonych i umocowanych funkcjonariuszy, zgodnie z procedurą, a prawidłowość wykonania tej czynności, potwierdzają podpisy uczestników czynności, którzy nie zgłaszali uwag ani do sposobu jej przeprowadzenia ani treści protokołu.</p>	

<p>2, 3, 4, 7,</p>	<p>Dokumentacja medyczna</p> <p>Karta czynności ratunkowych,</p> <p>Wyniki badań laboratoryjnych</p>	<p>Za dowody w pełni wiarygodne sąd uznał dokumentację medyczną Szpitala Wojewódzkiego w S., dokumentację ratunkową i laboratoryjną na obecność wirusa S.-C.-2. Dokumentacje te zostały sporządzone przez w pełni wykwalifikowanych pracowników służby zdrowia, którzy legitymują się właściwą wiedzą i umiejętnościami. Dokumentacje: ratunkowa, laboratoryjna i medyczna ze szpitala Wojewódzkiego w S. zostały wypełnione zgodnie z kanonami tego typu czynności i są kompletne. Sąd też sąd nie znalazł powodów do zakwestionowania prawdziwego i rzetelnego charakteru tych dowodów. Dokumentacja medyczna ze Szpitala Wojewódzkiego w Z. wykazuje niedostatki w zakresie informacji przekazywanych oskarżonemu oraz pouczeń. W tym zakresie dokumentacja ta uznana została przez sąd za nierzetelną. Niedostatki te potwierdzone zostały zeznaniami A. P.. W pozostałym zakresie sąd dokumentację medyczną Szpitala Wojewódzkiego w Z. uznał za wiarygodną. W części medycznej jest ona wykonana w pełni profesjonalnie i kompletnie. W tej części znajduje potwierdzenie w</p>	
--------------------	--	---	--

		<p>zeznaniach A. Z. (1), O. T. oraz A. P., dlatego też w omawianych częściach została uznana za w pełni rzetelną i mogącą stanowić podstawę do czynienia ustaleń faktycznych.</p>	
7 i 8	Opinia biegłej medycyny sądowej.	<p>Za w pełni wiarygodną sąd uznał opinię biegłej medycyny sądowej J. K.. Biegła J. K. legitymuje się odpowiednimi kwalifikacjami i dużym doświadczeniem zawodowym. Jej opinia jest kompletna, stanowcza i spójna. Wydana została na udostępnionym, pełnym materiale medycznym i dowodowym. Strony nie kwestionowały prawidłowości pracy biegłej i trafności postawionych przez nią wniosków. Sąd też sąd w pełni oparł ustalenia na omawianej opinii i wykorzystał ją do czynienia ustaleń faktycznych.</p>	
9	dane o karalności, dane osobowe, opinia z AŚ	<p>Za w pełni wiarygodne sąd uznał dowody na podstawie których ustalono dane osobowe oskarżonego, informacje o jego dotychczasowym trybie życia, sytuacji majątkowej oraz danych o karalności. Brak jest podstaw do kwestionowania rzetelności sporządzenia powyższych dokumentów oraz danych w nich zawartych. Zarówno opinia, jak</p>	

		i informacja o karalności zostały opracowane przez odpowiednio kwalifikowane i uprawnione osoby, dane te nie były kwestionowane przez oskarżonego.	
2.2 Dowody nieuwzględnione przy ustalaniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	punkt rozstrzygnięcia wyroku	oskarżony	
3.1 Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1.	A. K.	
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Sąd przyjął, że A. K. swoim zachowaniem wypełnił dyspozycję art. 165 § 1 punkt 1 k.k. Znamionami przypisanego oskarżonemu czynu jest spowodowanie niebezpieczeństwa dla życia i zdrowia wielu osób poprzez spowodowanie			

zagrożenia epidemiologicznego i szerzenie choroby zakaźnej wywołanej wirusem S.-C.-2. Aby wypełnić znamiona przypisanego oskarżony musi działać umyślnie, a zagrożenie sprowadzenia niebezpieczeństwa musi być realne. W ocenie sądu oskarżony swoim zachowaniem wszystkie te przesłanki wypełnił. Mając świadomość tego, iż jest podejrzany o zarażenia wirusem S.-C.-2 i wykazując objawy choroby wywołanej tym wirusem, świadomie opuścił szpital, w którym był izolowany i uczynił to bez zachowania jakichkolwiek środków, które mogłyby chronić inne osoby przed transmisją na nie wirusa. Przemieszczał się w przestrzeni publicznej, w tym środkach komunikacji miejskiej. Wszystkie osoby podróżujące wspólnie z nim zostały realnie narażone na zakażenie wirusem S.-C.-2, poprzez kontakt z wydychanym przez niego powietrzem. Narażone zostały także inne osoby, które później podróżowały tymi samymi środkami komunikacji miejskiej, a które mogły zarazić się patogenem poprzez kontakt z wirusami pozostawionymi przez oskarżonego na uchwytach i siedzeniach, których oskarżony dotykał lub na które wydalał wydzieliny z układu oddechowego. Oskarżony

<p>mógł też zarazić osoby z którymi podejmował przygodnie kontakty po opuszczeniu szpitala. Realność zagrożenia zarażeniem wynika ze sposobów postępowania oskarżonego, które mogło doprowadzić do przeniesienia patogenu na inne osoby. Wirus S.-C.-2 jest wirusem wysoce zakaźnym. Ustalone zachowanie oskarżonego nie tylko spowodowało szerzenie się tej choroby, ale także spowodowało zagrożenie epidemiologiczne.</p> <p>Wszystkie opisane okoliczności sąd wywiódł na podstawie materiału dowodowego i opinii biegłej J. K..</p>			
<p>4. Kary, środki karne, przepadek, środki kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
B. O.	1	1	<p><i>Jako okoliczności obciążające sąd uznał:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - uprzednią karalność za przestępstwa, - wysoki stopień zawinienia wyrażony działaniem z pobudek nie zasługujących na uwzględnienie, - znaczny stopień społecznej szkodliwości wyrażony

spowodowaniem
zagrożenia szerzeniem
choroby zakaźnej
nierozpoznanej
dotychczas, na którą nie
były znane skuteczne leki.

***Jako okoliczności
łagodzące sąd uznał:***

- dobrą opinię z jednostki
penitencjarnej,

- poprawne zachowanie po
popelnieniu przypisanego
czynu,

- umiarkowanie krytyczny
stosunek do
dotychczasowego trybu
życia,

- częściowe przyznanie się
do winy,

- nieznaczny czas
powodowania zagrożenia.

Uwzględniając dolną i
górną granicę zagrożenia
dla przypisanego
oskarżonemu

przestępstwa, które
wnosiły odpowiednio 6
miesiące

i 8 lat pozbawienia

wolności, jego właściwości

i warunki osobiste

oraz wymienione wyżej

okoliczności wpływające

na wymiar kary, sąd

uznał, że kara 1 roku

pozbawienia wolności

będzie karą sprawiedliwą,

adekwatnie dolegliwą,

będzie najlepiej realizować

względem oskarżonej cele

resocjalizacyjne

i wychowawcze, a także

prawidłowo kształtować

			świadomość prawną społeczeństwa.
5. INNE ROZSTRZYGNIECIA ZAWARTE W WYROKU			
oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. K.	2	1	Z uwagi na fakt, iż oskarżony był w toku postępowania pozbawiona wolności sąd zaliczył oskarżonemu na poczet kary pozbawienia wolności okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od 19 marca 2020 roku godzina 17:55 do dnia 27 marca 2020 roku godzina 17:55. Dalszego okresu tymczasowego aresztowania sąd nie mógł zaliczyć na poczet kary, albowiem 27 marca 2020 roku o godzinie 17:55 wdrożono do wykonania względem A. K. karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną w sprawie IV K 96/05 Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi.
6. Inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował			

określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
Z uwagi na fakt, iż oskarżony był uprzednio karany na karę pozbawienia wolności sąd, zgodnie z treścią art. 69 § 1 k.k. nie mógł zastosować wobec oskarżonego tej instytucji, dlatego też nie prowadził rozważań w zakresie wypełnienia innych warunków stosowania warunkowego zawieszenia kary względem oskarżonego.		
7. KOSZTY PROCESU		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
3	Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. B. kwotę 1.549,80 tytułem udzielenia oskarżonemu pomocy prawnej z urzędu w toku postępowania przed sądem I instancji, albowiem oskarżony nie uiścił kosztów obrony w żadnym zakresie, a obrońca uczestniczyła w 4 terminach rozprawy na których udzielała pomocy prawnej i złożyła stosowny wniosek o zasądzenie wynagrodzenia.	
4	Uwzględniając fakt, iż oskarżony nie osiąga żadnych dochodów, zaś	

w przypadku wdrożenia kary pozbawienia wolności do wykonania będzie przez dłuższy okres pozbawiony możliwości ich uzyskiwania, sąd zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych w całości.

8. PODPIS